

Skatteministeriet

11. marts 2016
J.nr. 16-0254062

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 269 af 26. februar 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ministeren hverken i forbindelse med Intern Revisions rapport, jf. SAU alm. del – bilag 48, eller svarene på SAU alm. del – spørgsmål 170-173, har orienteret Folketingets Skatteudvalg om, at SKAT uden lovhjemmel har uddelegeret kontrolopgaver af refusion af udbytteskat til tre banker, som det fremgår af Statsrevisorernes beretning om SKATs forvaltning af og Skatteministeriets tilsyn med refusion af udbytteskat, jf. SAU alm. del – bilag 125. I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, hvordan denne praksis er opstået, og hvilke initiativer ministeren vil tage for at det ikke sker igen.

Svar

Det er helt afgørende for mig, at oplysningsniveauet til Folketinget og Skatteudvalget er højt. Ser man tilbage på oplysningsniveauet i forbindelse med fx ”SKAT ud af krisen” og SKATs udfordringer generelt, så tror jeg godt, man kan sige, at dette er tilfældet. I svaret fra oktober, som der bliver spurgt ind til, kunne man dog med fordel have været mere præcis. Det vil jeg godt sige med det samme, og det vil jeg godt beklage over for Folketinget og over for Folketingets Skatteudvalg.

Jeg blev tilbage i oktober 2015 bedt om at redegøre for den såkaldte bankordning, jf. SAU alm del spørgsmål 170-176 (2014-15, 2. samling). I svarene er der givet den ønskede redegørelse for bankordningen og grundlaget for ordningens indgåelse.

I svarene oplyses det supplerende, at SKAT den 22. september 2015 havde opsagt de konkrete aftaler med bankerne, bl.a. fordi SKAT har vurderet, at der i aftalerne ikke var sikret tilstrækkelig dokumentation for, at der bestod det, der i juridiske termer hedder et repræsentationsforhold mellem de enkelte udbyttmodtagere og bankerne.

Spørgsmålet om repræsentationsforholdet var et af flere forhold, der gjorde, at SKAT kom til denne konklusion. Et andet forhold, som også havde betydning, var, at bankerne ifølge aftalerne hæftede for uretmæssige refusioner af udbytteskat. Dette kunne betyde, at SKAT reelt havde delegeret sine kontrolbeføjelser til bankerne.

Det fremgår klart af svaret, at bankordningen blev opsagt, fordi den var problematisk. Jeg er dog enig i, at det burde have fremgået, at opsigelserne baserede sig på, at SKAT havde vurderet, at bankordningen ikke kunne anses for at udgøre en fornøden retlig ramme for refusion af udbytteskat. Dette har jeg også pointeret over for mit embedsværk.

Man kunne også have overvejet, om Skatteudvalget burde have været orienteret allerede i september samtidig med opsigelserne. Dette skete imidlertid ikke. Som nævnt lægger jeg dog vægt på, at Skatteudvalget løbende holdes orienteret om denne sag. Dette vil jeg have stor fokus på fremadrettet.

Aftalerne med bankerne fra 2006, 2007 og 2008 blev indgået bl.a. for at smidiggøre administrationen af refusionen af udbytteskat til udlandet. SKAT har oplyst, at ca. 65 pct. af samtlige anmodninger om refusion af udbytteskat skete via bankordningen.

Der er hjemmel til at indgå aftaler med fx private banker, om at de på vegne af aktionærer anmoder om refusion af udbytteskat. En nærmere vurdering har dog som nævnt ført til, at den eksisterende ordning er blevet opsagt

Som en følge af regeringens handleplan 'SKAT ud af krisen' er der nedsat en tværfaglig og tværministeriel arbejdsgruppe, som bl.a. skal se på en fremtidig løsning på udfordringerne med refusion af udbytteskat. Det primære formål er fremadrettet at hindre, at der kan opnås refusion for udbytteskat, som ikke er blevet indeholdt.